

særlig højt betalte Annoncer, men fremtræder saaledes i de paagældende Blade, at det er Meningen, at Læserne skal faa det Indtryk, at det er Bladene selv, der har skrevet Teksten. Et Firma, der vil anbefales, kan faa saadanne Annoncer optaget i visse Blade, hvori dets Virksomhed roses og dets Leder hædres, hvor det fortælles, naar Lederen har faaet dette eller hint Tillidshverv, hvornaar han er blevet Ridder af Dannebrog o. s. v., og det ender altid med den største Ros baade over Virksomheden og over Lederen. Det er Meningen, at Læseren skal faa det Indtryk, at det er Bladene, der skriver det, medens det i Virkeligheden er Virksomheden selv, der har skrevet det og har betalt særlig højt for at faa det optaget. Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som man til sin Tid bør tage op til Overvejelse; jeg stiller ikke noget Forslag og agter ikke at røre ved det under denne Sags Behandling, heller ikke i Udvalget. Men jeg vil gerne sige til Handelsstandens og Industriens Mænd, at naar de kommer til Lovgivningsmagten med Krav om at blive værnet mod falsk Reklame og urigtig Varebetegnelse, bør de selv som de første medvirke til, at saadan falsk Reklamering ikke finder Sted. Det er i deres egen Interesse. Hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes — hvad jeg ikke haaber eller tror —, at Pressen i Almindelighed gaar ind paa at optage saadanne Annoncer, saa vil det medføre en meget stor Fordyrelse af Virksomhedernes Driftsomkostninger, og det vil tillige være til ubodelig Skade for den danske Presse, hvis Hæderlighed og Retsskaffenhed hidtil har været uangribelig.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting. Jeg gaar ud fra, at Sagen kommer til Behandling i et Udvalg, hvor Enkelthederne kan drøftes.

Henrik Nielsen: Den ærede Ordfører for Venstre oplyste, at de Organisationer, som er blevet spurgt om det foreliggende Lovforslag, i Almindelighed var tilfredse med det, som det var, hvorimod nogle Organisationer havde ønsket forskellige Ændringer, som den højtærede Minister ikke kunde gaa med til. Der har jo ikke været lutter Tilfredshed, idet der har været Forslag fra forskellige Organisationer om Ændring i forskellige Retninger. Nogle af disse har Ministeren som anført ikke kunnet gaa ind paa, medens der er taget Hensyn til andre.

Den højtærede Minister har først og fremmest taget Hensyn til Ønsket om, at Bøderne skulde forhøjes, idet han har fore-

slaaet en Forhøjelse af fra 50 til 100 pCt. Dette Forslag hilser jeg med Glæde. Der er ingen fornuftig Mening i, at en handlende skal kunne overtræde Loven, betale sin Bøde derfor og endda kunne sige til sig selv: Det var alligevel en god Forretning, selv om du fik den Bøde. Selvfølgelig skal man holde Loven, og vil man ikke det, skal man bøde saa meget derfor, at man ikke føler sig opfordret til at gentage Lovbruddet.

Det ærede Mødlem omtalte en anden Paragraf, nemlig den, der angaar Auktioner. Organisationerne har ønsket et mere effektivt Tilsyn med disse Auktioner, ligesom man har gjort opmærksom paa uheldige Foreteelser, der staar i Forbindelse med Auktioner. Det er blevet ret almindeligt, at der averteres med Salg af Varer „paa Auktionsvilkaar“. Naar f. Eks. en Hærrekviperings-handlende averterer med, at man hos ham kan faa en Klædning paa Auktionsvilkaar, er det naturligvis for at bibringe det køvende Publikum den Opfattelse, at her kan man købe Klædninger efter Maal paa særlig favorable Betingelser. De fleste Mennesker er af den Opfattelse — der vel i Almindelighed er rigtig —, at man køber billigt paa Auktionsvilkaar. De griber da med Begærlighed den Løjlighed, der gives dem til at faa en Klædning efter Maal; de er sikre paa, at den passer, og faar den oven i Købet paa Auktionsvilkaar. Men den Opfattelse er en ren Illusion, for Sagen er, at naar vedkommende lader tage Maal af Klædningen, bliver han debiteret fuld Detailpris; den handlende sender saa sin Seddel op til Auktionarius og spørger, om Køberen er god for de Penge. Hvis Svaret lyder bekræftende, faar Manden sin Klædning, men maa betale den med Prisen plus det, som Salæret andrager. Hvis vedkommende handlende ønsker Pengene kontant, kan han faa dem ved at yde 6 pCt. til Auktionarius. Billigheden forsvinder saaledes ganske eller bliver til det stik modsatte af det, Manden, som købte Klædningen, bildte sig ind. Han maa betale fuld Detailpris plus Auktionarius' Salær og yderligere 6 pCt. Det er en ondartet Reklame, den er vildledende for Publikum, idet Resultatet for Køberen bliver det modsatte af, hvad han troede. Der er god Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Spørgsmaalet om Auktioner i Almindelighed er det vel neppe muligt at faa taget op til grundig Revision i denne Forbindelse, men det kunde jo tænkes, at Handelsministeren var villig til at forelægge et Lovforslag